

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **J. F.**, zast. advokátem JUDr. Jiřím Janebou, Malé náměstí 124, Hradec Králové, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 8. 2022, čj. 29 Ad 18/2021-81,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi JUDr. Jiřímu Janebovi **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **1 573 Kč**, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel), nar. v roce 1954, trpí řadou zdravotních obtíží, v první řadě hluchotou. Žalovaná rozhodnutím ze dne 28. 5. 2021 zamítla námítky stěžovatele a potvrdila rozhodnutí, kterým zamítla žádost stěžovatele o změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a to s odkazem na posudek, podle něhož není stěžovatel invalidní pro třetí stupeň invalidity, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Stěžovatel neuspěl ani se žalobou u krajského soudu. Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, která směřuje proti zjištění jeho zdravotního stavu.

[2] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.), typicky zda je či není sporná otázka vyřešena judikaturou. Pokud kasační stížnost podmínky § 104a s. ř. s. nesplní, NSS ji odmítne pro nepřijatelnost (srov. již usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a navazující judikatura).

[3] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. Ani NSS tu nevidí žádnou právní otázku, která není řešena dosavadní judikaturou či kde by se krajský soud

dopustil zásadního právního pochybení při výkladu práva. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[4] NSS předesílá, že o stejné věci stěžovatele již rozhodoval rozsudkem ze dne 4. 11. 2020, čj. 2 Ads 125/2019-75. Tímto rozsudkem NSS zrušil první rozhodnutí krajského soudu, neboť krajský soud vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. NSS kritizoval především nedostatečná skutková zjištění správních orgánů. Posudková komise dokonce neprovedla osobní vyšetření stěžovatele a vyšla jen z jeho zdravotní dokumentace. Takovýto postup označil NSS za neakceptovatelný. Stěžovatel namítal, že se nemůže s ohledem na své další zdravotní obtíže dostavit k vyšetření sluchu do Brna. Pokud by to byla pravda, bude třeba vyšetření posudkovou komisí provést v místě, kam se stěžovatel dostavit může. Je třeba provést takové nové vyšetření, které ověří funkčnost sluchu stěžovatele, pokud možno v podmínkách, které se blíží jeho běžnému životu (body 16 až 20 rozsudku 2 Ads 125/2019; v reakci na tento rozsudek krajský soud své rozhodnutí žalované zrušil a zavázal žalovanou doplnit dokazování).

[5] Stěžovatel v nynější kasační stížnosti tvrdí, že právě uvedenému závaznému právnímu názoru žalovaná ani krajský soud nevyhověly. K tomu NSS nejprve obecně říká, že posudková komise se v posudku ze dne 28. 1. 2022 pečlivě snažila reagovat na všechny výtky NSS z prvního rozsudku. Stěžovatele tentokrát vyšetřila osobně (dne 14. 12. 2021).

[6] *Stěžovatel kritizuje, že posudková komise v rozporu s názorem NSS neprovedla vyšetření stěžovatele v běžných podmínkách. Krajský soud se prý nezabýval ani otázkou, zda neexistuje jiná metoda testování sluchu, než ta, kterou zvolila posudková komise.* NSS ale upozorňuje, že posudková komise k dotazu krajského soudu dne 22. 6. 2022 vysvětlila, že vyšetření mimo audiometrickou komoru (např. u lůžka pacienta) není považováno za objektivní metodu, ale považuje se jen za orientační vyšetření. Naopak vyšetření elektrických potenciálů mozku jako odpovědi na akustický podnět (BERA) se považuje za objektivní vyšetřovací metodu, nezávislou na vůli posuzované osoby. Mimo klinické pracoviště takovéto vyšetření nelze provést, respektive výsledky z takovéhoho šetření by nebylo možno považovat za objektivní. To krajský soud vysvětlil stěžovateli v bodě 23 rozsudku (s odkazem na bod 12 narativní části). Stručně řečeno, jedinou objektivní a na vůli testované osoby nezávislou metodou ověření sluchu je ta, kterou použila posudková komise. NSS k tomu dodává, že první rozsudek jen naznačil, kam dokazování zaměřit, ovšem nezavazoval posudkovou komisi, jaký konkrétní důkazní prostředek zvolit (k tomu by soud ani neměl odbornou způsobilost, srov. rozsudek ze dne 12. 5. 2010, čj. 1 Afs 71/2009-113, č. 2313/2011 Sb. NSS, *VRTAL*, bod 30). Postačí tedy vysvětlení posudkové komise, proč potřebný test v běžném životě nebylo možno *lege artis* provést.

[7] *Stěžovatel dále říká, že skutková zjištění nemají oporu v dokazování, neboť stěžovatel uvedl, že při testování nějaké zvuky vnímal, nerozuměl však ničemu.* Krajský soud však k tomu v bodech 24 a 25 rozsudku srozumitelně vysvětlil, že posudková komise ke zjištění, jak stěžovatel slyší, použila všechny dosažitelné objektivní metody, zejména pak testování reakce mozku na akustické podněty (viz předchozí bod tohoto usnesení), nikoli subjektivní a neověřitelná tvrzení stěžovatele o tom, co a jak slyší. Použitá metoda, resp. výsledky touto metodou zjištěné, pak ospravedlňují podrážení stěžovatele pod oboustrannou

pokračování

praktickou hluchotu, nikoli pod hluchotu úplnou. NSS dodává, že tato metoda určuje schopnost porozumět řeči a zvukům se sluchadlem (s. 10 posudku z 28. 1. 2022).

[8] Konečně stěžovatel upozorňuje, že není jasné, proč je nyní expertní stanovisko k jeho zdravotnímu stavu *příznivější než některé starší zprávy* (konkrétně zmiňuje nález z roku 2006). Lze ale zdůraznit, že předchozí jinak formulované či vyznívající zprávy nebrání aktuálnímu posouzení zdravotního stavu. Důležité je, aby se nové posudky postavily k minulým skutkovým zjištěním čelem a případné odlišné závěry vysvětlily. Otázce porovnání starších nálezů s aktuálními výsledky zkoumání zdravotního stavu se v nynější věci věnoval obsírně již posudek z 20. 5. 2021, srov. zejm. s. 3 až 5. Tím posudkové závěry vyhověly též judikatuře (srov. např. rozsudek ze dne 31. 3. 2021, čj. 10 Ads 280/2020-76, body 21 násl.).

[9] NSS závěrem oceňuje postoj krajského soudu, který věci věnoval patřičnou pozornost, poctivě se snažil odpovědět na všechny sporné body a vyžadoval doplnění posudku tak, aby zareagoval též na další námitky stěžovatele. Kasační stížnost je tedy nepřijatelná, proto ji NSS odmítl (§ 104a s. ř. s.; výrok I).

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1, 2 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému náklady řízení nepřísluší (§ 60 odst. 2 s. ř. s.; výrok II).

[11] Krajský soud ustanovil stěžovateli advokáta, který ho zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování proto hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal advokátovi odměnu v jím požadované výši, tedy 1000 Kč za jeden úkon právní služby, tj. sepsání kasační stížnosti [§ 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna za zastupování advokáta, který je plátcem DPH, se zvyšuje o DPH na celkovou částku 1 573 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu